

Na prezbitერიu zunaj, zadaj je letnica 1851. Edini del prvotnega zidu (gotškega), ki je viden, je med zvonikom in sev. kapelo, kjer je prvotni zid ohranjen prav do podstrešja in en močan opornik, deloma v zvonik vzdan, obstoječ iz močnih kvadrov.

Stele, XXI, 28.5.1923, str. 14.

Cerkev se imenuje sv. Rupert na polju in se omenja že l. 1391 in 1392: "1391 Die Sabbati Quatuor temporum, 18 die mensis Maii. - Hermanus Alberti de sancto Ruperto nobis presentatus per dominum Petrum plebanum in Gonovitz ad titulum sue filialis ecclesiae sancte Chunigundis.

Iz l. 1392 - Georgius natus Alberti de sancto Ruperto prope "razla Vizit. poročila samo dvakrat omenjajo to cerkev in sicer:

l. 1631. Eccl. s. Ruperti na Poli duo habet altaria, l. s. Ruperti, alterum unum cum illo ante fores destruitur.

l. 1690 Eccl. s. Ruperti - habet vaccas 50..... (str. 60)

L. 1734 je bil vlit srednji zvon. Mali zvon je star in ima napis, katerega del je čitljiv "Jahr 1558."

L. 1836 je cerkev dobila nov veliki zvon težak 500 funtov.

L. 1847 je bila c. na zap. strani za 21/2 klaftre podaljšana in je bil v podaljšku narejen nov pevski kor. Nato so cerkvi še prizidali dve novi kapeli in zaksitijo. V istočasno je bila cela c. obokana.

Medaj ima c. dve str. kapeli sv. Martina in Andreja.

Ign. Orožen: "Das Dekanat Frasslau, l. 1880, str. 59-60.

Filiala, posvečena sv. Rupertu na polju. Fara Gomilsko.
Orientacija pravilna. Cerkev leži v ravnini sredi vasi.

Literatura in viri: Farna kronika; Steletovi zapiski; Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant IV, Dekanat Frasslau, Maribor 1880.

Cerkev sestavljajo: pravokotna ladja s prizidanimi $3/8$ zaključenima kapelama, enako zaključeni prezbiterij s prizidanimi zvonikoma in zakristijo. Gradnja je kamenita, ometana; strehe sedlasta, pultaste, opečne; zvonikova pločevinasta, laternasta.

Zunanjščina: Je brez posebnosti. Omeniti je letnico 1831. na vzhodni steni prezbiterija ter edini ostanek prvotne gotske stavbe, ki je še viden, del zidu med zvonikom in severno kapelo. Tu je prvotni zid ohranjen prav do podstrešja, kjer se še nahaja venčni zidec. Viden je tudi močan opornik, sestoječ se iz velikih kvadrov, ki je deloma vžidan v zvonik.

Notranjščina: V glavni ladji so tla opečna, v prezbiteriju in v stranskih kapelah pa iz kamenitih plošč ter dvignjena za eno stopnjico. Zidano pevsko emporo nosita 2 stebra ter 3 kržni oboki. Njena čelna stran je enostavna in preprosto ornamenitana. Ladjo členijo pilastri z oprogo in 2 češki kapi, prezbiterij banja s 3 pari sosovdnic, južno kapelo češka kapa, severno pa kržni obok. Kapitele pilastrov poživljajo klasični profili. Notranjščina cerkve je držana v beli barvi, razen prezbiterija, kateri je modro poslikan.

Oprava: Cerkev ima 3 oltarje posvečene Rupertu, Martinu in Andreju. Vsaj 3 oltarji in prižnica so nezanimivi izdelki 1. pol. 19. stol. Križev po

je starejše tiskarsko delo brez posebne vrednosti.

Oprema: Je brez vrednosti.

Zvonik: Zvon je KID-ov iz l. 1922.

Podstrešje: Oboki so opečni, kapeli, zvonik in zakristija prizidani.

Resume: Cerkev se prvič omenja v letih 1391- 1393. Vizitacijski zapisnik iz l. 1631. pravi, da ima cerkev 3 oltarje, od katerih je treba enega v cerkvi in enega pred vrati uničiti. Kako je ta cerkev izgledala, lahko sklepamo po analogijah. Obsegala je ravno krito ladjo, katere del severne stene je še lepo viden in 3/8 zaključeni prezbiterij, ki je bil najverjetneje obokan. Ta stavba je še gotovo ohranjena v današnji cerkvi, ki je v 19. stol. doživela velike predelave. Leta 1847. je bila namreč njena ladja podaljšana za 2.5 klaftre, ter postavljena sedanja pevska empora, prizidani obe kapeli, zvonik in zakristija ter cela cerkev obokana. Takrat je cerkev dobila tudi svojo sedanjo opravo.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Dodatek: Cerkev je v osnovi iz 14. stol.

Opombe: Cerkev se prvič omenja l. 1241.

J. Turk: Celjska topografija, rkp. str.53, 53', zapiski 1957.